

ЛІТЕРАТУРНА СТОРІНКА

Правила життя

Крайн у світі є багато,
А Батьківщина - лиши одна.
Її не зрадити, не занедбати -
Завдання нашого життя.
Бути вірним своїй мові,
Але й інші мови вчить,
Сином бути батькам чудовим,
Зі всіма у мірі жити.
Бути достойним еталоном
Для онуків і дітей.
Будь же добрим і розумним!
Поважай усіх людей!

Тарас Соратник (Капітан)

Рукавички

Сіла осінь на порозі,
Яблуками пригоща.
Добра осінь, щедра осінь,
Радується дітвора.
Листя жовте опадає
З позолочених кущів.
Пряде осінь рукавички
З павутини на дощі.

Вікторія Мазур

Серед безлічі думок,
В океані суму й щастя,
Через терни до зірок,
Стежка дивна простяглася.
Хтось її мина зумисно,
Хтось на неї й не ступа,
Комусь іти було вже пізно,
На півдорозі хтось зверта.
Але боятися не треба,
Твій шлях підкажуть почуття,
Й душа злитатиме до неба,
Назад немає ж воротя.

Вікторія Хазанюк

Сіріє чисте небо,
Дощ пада безупинно.
А вітер хилить клени,
Берези та ліщину.
І ключ гусей клекоче,
Летить кудись у далі.
Туди, де не буває
Барвистої забави.
Туди, де завжди літо
Яскраве та привітне.
Туди, де навіть зараз
Усі рослини квітнуть.
А в нас сіріє небо,
Дощ пада безупинно.
І вітер хилить клени,
Берези та ліщину.
Та все клекочуть гуси
У цю осінню дину.
Не хочуть, але мусять
Покинути Батьківщину.

Карина
Цибульська,
учениця 9 класу

Ковтали сонце темні силуети...
Воно зникало за дахами міста.
І хмар у небі дивні піруєти -
Завіса дня, портьєра середмістя.

Тонкі, фігурні вітражі дерев
Поверх яскравих акварелей неба.
Готичне танго захід поведе,
Йому з світанком ще зустрітись
треба.

Заснули білі леви біля моря.
Рожеве небо, сині кипариси.
Екзотика і зорі, зорі, зорі,
І темна гладь, що омиває миси.

Дарина Мельник

СЛОВО

А в моєї мови ніжне слово,
Як рука матусі ѹ рідна колискова.
А в моєї мови терде слово -
В дідуся науці ѹ батьковій розмові.
А в моєї мови слово вічне!
З Біблії святої Заповід правічна.
Слово веселкове в рушнику барвистім,
Вишите узором на лляній доріжці.
Слово ллечеться в пісні лагідно й врохисто
В чистім плесі річки сонцем променітися.
Колоситься в житі, що зерном налите,
У козацькій славі доблестю повите.
Слався ж, рідне слово, в барвінковій мові.
Сміливо звільняється від зневаг ѹ оковів.
Розвивайся, слово, у вустах народу,
Єднай перевеслом пам'ять родоводу!

Олеся Совершенко

ОСІНЬ

Соловей співає у гаї,
Вітерець жовте листя здува.
І в осіннім віранні загойдалися
Молоденькі берізки здаля.
Вже тумани співають у полі,
Небо хмари тяжкі затягли.
І дощами, зарошені трави,
Що весною буяли, цвіли.
І пісень вже не чути пташиних,
Не щуркоче і коник в траві,
Журавлі вже курличуть у зграях:
«До весни. До весни. До весни»...

Вікторія Мазур

Редактор Олеся СОВЕРШЕНКО

Ти в серці моїм, Україно,
На двох в нас єдина душа,
І мова своя солов'їна -
У цілому світі одна.

Комунальний заклад «Луцька загальноосвітня школа I-III ступенів №23 Луцької міської ради» тел. 25-51-86

ЖИВЕ СЛОВО

25 жовтня 2017 року

e-mail: zosh_23@ukr.net

ВІД ТВОРЧОГО ВЧИТЕЛЯ
ДО ТВОРЧОГО УЧНЯ
У СВІТІ ШКІЛЬНИХ ПОДІЙ.
ЛЮДИНА ТВОРить КУЛЬТУРУ,
А КУЛЬТУРА – ЛЮДИНУ.
ВОЛИНЬ ПИСЬМЕННА.
ДУМАТИ КОЛЬРОВО

МАЮ ДУМКУ. БІЛІНГВІЗМ...
ПЕРСПЕКТИВА ЧИ ЗАВАДА?

ГОВОРИТИ ТАК, ШОБ СЛОВАМ БУЛО ТІСНО,
А ДУМКАМ ПРОСТОРО. ЖИТЯ У РИТМІ ТАНЦЮ.
З УКРАЇНОЮ В СЕРЦІ. УЧНІВСЬКЕ
ЖИТЯ : МІФИ ТА РЕАЛЬНІСТЬ.

ЛІТЕРАТУРНА СТОРІНКА

2 стор. 3 стор. 4 стор. 5 стор. 6 стор. 7 стор. 8 стор.

МОВА

Не говори: в нас мова солов'їна,
Бо мова вище, ніж пташиний спів.
В її скарбниці— доля України,
Глибинна таємниця правіків.
Вона нуртує джерелом криничним,
Із попелища феніксом встає,
Для нації вона гарант на вічність,
Тому її так люто ворог б'є.
Все заберуть, а залишилося слово,
Знов до життя повернемося ми.
Лише тому, що не пропала мова,
То ѹ ми ще наче люди між людьми.
Без мови — не створити нам держави,
Доріг тернистих не перебрести!
Хай вороги жорстокі і лукаві—
Стіною стань і мову захисти!
Річ не про те, що мова солов'їна,
Бо мова глибше, ніж пташиний спів.
В її скарбниці— доля України,
Космічна нерозгаданість віків.

Микола Лотоцький

Торкаюся поглядом неба –
Далеку, безкраю блакить,
Поля, де колосяться хлібом –
To прapor життя майорить.

ВІД ТВОРЧОГО ВЧИТЕЛЯ ДО ТВОРЧОГО УЧНЯ

Перед сучасною школою постає питання виховати особистість, здатну до життєвої діяльності. Адже така особистість зуміє правильно обрати свій шлях у житті, зважаючи на власні можливості; буде ставити перед собою завдання самовдосконалення і саморозвитку, що стане запорукою успіху в різних сферах діяльності. Сучасний світ ставить високі вимоги до діяльності людини і конкурентно спроможно може бути лише по-справжньому компетентна особистість. Тому особливої актуальноти набувають проблеми формування творчої особистості, виховання молодої людини як громадянини на основі оволодіння гуманістичними цінностями, нормами демократичної культури.

Творчість – це ключовий навик 21 століття, потрібний у всіх сферах і дисциплінах. Заклик до творчості та інновацій в освіті став однією з найважливіших та необхідних подій. Тому вважаємо, що головна мета школи – збудити, дати виявлятися самостійним творчим силам дитини, виховати людину в широким розумінням своїх обов'язків, з незалежним високим розвиненим розумом, таку людину, яка проведе в житті свою незалежну думку. Ця людина має бути творчою та успішною. А нова школа – школою творчості та успіху. Цим власне і зумовлений вибір проблемного питання, над яким працює наш заклад «Інноваційне освітнє середовище як основа ефективного розвитку самореалізації особистості та школи». Адже головне завдання сучасної школи – підготувати творчу особистість, здатну знаходити правильні рішення у конкретних навчальних, життєвих, а в майбутньому і професійних ситуаціях.

Основними принципами в досягненні цієї мети вважаємо:

***Принцип творчої діяльності, самодіяльності та самостійності учнів.**

У процесі навчання виявляємо творчі сили дитини, розвивамо її самостійність у пошуку істини шляхом зачленення до різних видів творчої діяльності. Узгоджені з віком творча діяльність сприяє підвищенню мотивації до навчальної праці, розвитку інтелекту, максимальному розвитку здібностей.

***Принцип демократизації.**

Це співробітництво педагога та учнів, відхід від авторитарного стилю.

***Принцип гуманізації взаємін педагога-та учня.**

Сприйняття особистості учня, як вищої соціальної цінності, визнання його права на свободу, розвиток здібностей і виявлення індивідуальності.

Багато видатних педагогів пов'язують поняття щастя з творчістю. «Якщо ви хочете щастя для дітей, то готовте їх не для щастя, а для творчої діяльності», – писав К. Д. Ушинський.

Щастя наших дітей – це те, про що мріють і чого бажають дорослі: батьки, дідуся і бабусі, вихователі, педагоги. Яка вона – щаслива дитина? Кожна людина на це запитання відповідає по-своєму і малює в своїй уяві власний образ щасливчика.

Вчитель, який має прагнення працювати творчо, розвиває у себе здібності до творчої педагогічної діяльності, самовдосконалення у цій діяльності, таїкі необхідні сучасні школі, які на потребу нашого часу мають виконання творчих завдань учні навчаються:

- ▀ створювати ідеї за допомогою кількох методик;
- ▀ знаходити зв'язки між ідеями інших

формування та розвиток творчих здібностей та творчої особистості повинно відбуватися через спільну творчу співпрацю, яка передбачає творчі стосунки вчитель – учень, учень – учень, учитель – батьки.

У своїй роботі кожний педагог повинен користуватися такими заповідями:

▀ Кожна дитина талановита.

▀ Кожна дитина має право на помилку.

▀ Кожна дитина має право на вільний творчий пошук.

Таким чином вчитель повинен організовувати навчальну діяльність так, щоб кожен учень (обов'язково кожен) відчув силу успіху, яка надихає. Адже самі невдачі у навчанні призводять лише до того, що учень починає втрачати віру в себе, в свої можливості. Педагог повинен вчасно підтримати учня, похвалити навіть за незначний крок до пізнання. Створити ситуацію успіху для кожного школяра можливо і необхідно.

Усім відома істіна – діти люблять читати, але часто забивають, що діти люблять читати добре. Тому головне завдання вчителя – створити умови, що забезпечують дитині успіх у навчанні, відчути радість від того, що «я знаю», «я вмію».

Василь Олександрович писав, що саме від педагога залежить, чим стане серце

людів;

▀ по-різому виражати ідеї (створення моделей, рухи, танець, текст і зображення);

▀ проводити дослідження, вирішувати проблеми й визначати тенденції та можливості;

▀ створювати ідеї та знання;

▀ взаємодія та співпрацювати з однокласниками;

▀ розробляти інноваційні продукти та процеси.

Працюючи в режимі постійних експериментів та новизни, учні на уроках розвивають мислення й уяву, набувають комунікативних навичок монологічного та діалогічного мовлення, виявляють творчі здібності. Уроки стають бажаними, адже на них створюються поезії, казки, художні пейзажі, роздуми, звучать власні та авторські думки, вирішуються ситуативні завдання, придумуються ігри та кросворди, тестові завдання, розробляються кейс-портфоліо, портфоліопрезентації.

Саме такі творчі пошуки та втілення їх у життя демонструють досягнення учнів та вчителів школи у змаганнях, конкурсах, фестивалях, адже з 2016 по 2017 н.р. Творча плеядя школи продемонструвала себе у 46 конкурсах, посвіти 64 призових місця:

II i III місце у Міському етапі Всеукраїнського конкурсу «Посміхнемось широ Вишні»;

II місце у міських змаганнях з футболу 6 класів;

III місце в обласному конкурсі «Галерея кімнатних рослин»;

Диплом III ступеня – всеукраїнська виставка-конкурс робіт учнів з початкового технічного моделювання;

II-III місце-міський етап VII Міжнародного мовно-літературного конкурсу ім. Т.Г.Шевченка;

II місце у міському етапі Всеукраїнської експозиції «Моя Батьківщина – Україна»;

I i II місця у міському конкурсі різдвяно-новорічної атрибутики «Святвечір»;

I, II, III i II місця у міському конкурсі «Краще тверезе життя»;

I місце Диплом переможця в обласному конкурсі «Юні літератори Волині»;

Диплом переможця Всеукраїнського конкурсу «Урок казки»...

Це, звичайно, не весь перелік наших досягнень.

Отже, педагогічна майстерність – це діяльність вчителя на рівні відомих зразків, а творчість це завжди пошук і знаходження нового, це створення нових оригінальних підходів, окремих прийомів, що переростають у педагогічний досвід.

**Людмила Йосипівна Лукаш,
Заступник директора школи**

по-різому виражати ідеї (створення моделей, рухи, танець, текст і зображення);

▀ проводити дослідження, вирішувати проблеми й визначати тенденції та можливості;

▀ створювати ідеї та знання;

▀ взаємодія та співпрацювати з однокласниками;

▀ розробляти інноваційні продукти та процеси.

Працюючи в режимі постійних експериментів та новизни, учні на уроках розвивають мислення й уяву, набувають комунікативних навичок монологічного та діалогічного мовлення, виявляють творчі здібності. Уроки стають бажаними, адже на них створюються поезії, казки, художні пейзажі, роздуми, звучать власні та авторські думки, вирішуються ситуативні завдання, придумуються ігри та кросворди, тестові завдання, розробляються кейс-портфоліо, портфоліопрезентації.

Саме такі творчі пошуки та втілення їх у життя демонструють досягнення учнів та вчителів школи у змаганнях, конкурсах, фестивалях, адже з 2016 по 2017 н.р. Творча плеядя школи продемонструвала себе у 46 конкурсах, посвіти 64 призових місця:

II i III місце у Міському етапі Всеукраїнського конкурсу «Посміхнемось широ Вишні»;

II місце у міських змаганнях з футболу 6 класів;

III місце в обласному конкурсі «Галерея кімнатних рослин»;

Диплом III ступеня – всеукраїнська виставка-конкурс робіт учнів з початкового технічного моделювання;

II-III місце-міський етап VII Міжнародного мовно-літературного конкурсу ім. Т.Г.Шевченка;

II місце у міському етапі Всеукраїнської експозиції «Моя Батьківщина – Україна»;

I i II місця у міському конкурсі різдвяно-новорічної атрибутики «Святвечір»;

I, II, III i II місця у міському конкурсі «Краще тверезе життя»;

I місце Диплом переможця в обласному конкурсі «Юні літератори Волині»;

Диплом переможця Всеукраїнського конкурсу «Урок казки»...

Це, звичайно, не весь перелік наших досягнень.

Отже, педагогічна майстерність – це діяльність вчителя на рівні відомих зразків, а творчість це завжди пошук і знаходження нового, це створення нових оригінальних підходів, окремих прийомів, що переростають у педагогічний досвід.

**Людмила Йосипівна Лукаш,
Заступник директора школи**

по-різому виражати ідеї (створення моделей, рухи, танець, текст і зображення);

▀ проводити дослідження, вирішувати проблеми й визначати тенденції та можливості;

▀ створювати ідеї та знання;

▀ взаємодія та співпрацювати з однокласниками;

▀ розробляти інноваційні продукти та процеси.

Працюючи в режимі постійних експериментів та новизни, учні на уроках розвивають мислення й уяву, набувають комунікативних навичок монологічного та діалогічного мовлення, виявляють творчі здібності. Уроки стають бажаними, адже на них створюються поезії, казки, художні пейзажі, роздуми, звучать власні та авторські думки, вирішуються ситуативні завдання, придумуються ігри та кросворди, тестові завдання, розробляються кейс-портфоліо, портфоліопрезентації.

Саме такі творчі пошуки та втілення їх у життя демонструють досягнення учнів та вчителів школи у змаганнях, конкурсах, фестивалях, адже з 2016 по 2017 н.р. Творча плеядя школи продемонструвала себе у 46 конкурсах, посвіти 64 призових місця:

II i III місце у Міському етапі Всеукраїнського конкурсу «Посміхнемось широ Вишні»;

II місце у міських змаганнях з футболу 6 класів;

III місце в обласному конкурсі «Галерея кімнатних рослин»;

Диплом III ступеня – всеукраїнська виставка-конкурс робіт учнів з початкового технічного моделювання;

II-III місце-міський етап VII Міжнародного мовно-літературного конкурсу ім. Т.Г.Шевченка;

II місце у міському етапі Всеукраїнської експозиції «Моя Батьківщина – Україна»;

I i II місця у міському конкурсі різдвяно-новорічної атрибутики «Святвечір»;

I, II, III i II місця у міському конкурсі «Краще тверезе життя»;

I місце Диплом переможця в обласному конкурсі «Юні літератори Волині»;

ГОВОРИ ТАК, ЩОБ СЛОВАМ БУЛО ТІСНО, А ДУМКАМ ПРОСТОРО

Згорають очі слів, згорають слів повіки.

Та є слова, що рвуть байдужий рот.

Це наше слово. Жити йому повіки!

Народ всевічний . Слово – наш народ.

M. Вінграновський

Мабуть ніхто не буде заперечувати, що в низькій культурі мови виявляються виразні ознаки бездуховності... Мовна неграмотність свідчить про непошану до народних звичаїв і надбань, неповагу до того, з ким спілкуємося, та й врешті решт до самого себе.

Культура мовлення тісно пов'язана з культурою мислення. Якщо людина ясно, логічно мислить, то й мовлення в неї ясне, логічне. І навпаки, якщо в людини немає думок, якщо вона говорить про те, чого не розуміє або не знає, то й мовлення в неї плутане, беззмістовне, захарашене зайвими словами, непотрібними зворотами, суржиком... Мовлення тоді гарне, коли воно якнайповніше, якнайточніше пе-

редає думки, легке, зрозуміле. Не даремно кажуть : «Говори так, щоб словам було тісно, а думкам простор».

На заняттях з культури ділового мовлення ми опрацювали статті Івана Вихованця та Євгенії Чак, які досліджують складні випадки слововживання та написання в українській мові.

Як слід говорити : «Мені болить голова» чи «У мене болить голова»?

У сучасній українській літературній мові дієслово боліти у значенні «мати якусь хворобу» має витіснене дієсловом хворіти, нездужати рідше – слабувати. Наведений у «словарі української мови» Б. Грінченком приклад уживання слова боліти у значенні «хворіти» тепер

сприймається як застарілий. Порівняння : «А ви, панич, ще довго будете боліти?» П. Мирний. «Може. Коли побачиш Катрю мою, може, буде нездужати, боліти, - послухи їй, серце, не покинь».

Ми прослідкували, що дієслово «боліти» в літературній мові найчастіше вживається для передачі відчуття фізичного болю в якісь частині тіла : «У тебе щось болить, донечко моя? – питала мати» (Г. Квітка – Основяненко).

Тлумачний словник української мови подає визначення цього слова і в переносному значенні хвилюватися, вболівати за когось, щось. « В кожній бригаді знають, що Зоя «боліє» за них, радіє їхнім успіхам» О. Гончар.

Болють (вболівають) також серцем, душою. З останніми

значеннями дієслово боліти вживається, як при позначенні фізичного болю, ще й з іменником чи займенником у родовому відмінку з прийменником у; переносність змісту встановлюється

Анна Андрійчук 9-Б кл.

ЖИТТЯ У РИТМІ ТАНЦЮ

Ось уже 10 років поспіль радують нас своєю майстерністю юні танцори-сти шкільного ансамблю «Фантазія». Своїми думками поділилася хореограф Житинська Юлія Віталіївна.

– Юліє, що для вас танці?

– Хто з нас не захоплювався цим вічно молодим мистецтвом, що дарує людям радість. Завдяки йому ми маємо можливість доторкнутися до піднесеного, хвилюючого і чарівного, адже танець – це життя. Це справжні почуття і хвилюючі емоції.

– Розкажіть про свою роботу. Які труднощі, які успіхи супроводжують вас?

– Маю велику честь упродовж 3 років бути хореографом даного закладу і щодня занурюватися в атмосферу чарівності та казковості світу танцю разом зі своїми маленькими друзями. Так, саме з друзями. Адже починала я свою діяльність із викладання експериментального курсу ритміки, який став основою хореографії. Звичайно, були труднощі, коли думала з чого розпочати, а чи буде дітям та їх батькам цікаво. Адже ритміка – це теорія музики. Заняття з ритміки допомагають дітям засвоїти основні музично-теоретичні поняття, розвивають музичний слух, пам'ять, відчути та активізують сприйняття музики. В процесі запам'ятовування нових ритмічних рухів, формуються художній смак дітей, розвивається їх творчі здібності та почуття прекрасного. Ритмічні рухи під відповідну музику, успішно використовуються у процесі всебічного виховання дітей, таож подібні заняття додають дітям фізичного та духовного здоров'я.

– Тому курс музично-ритмічних занять не залишив байдужими моїх вихованців. Особливо хочеться згадати Низінковську Людмилу, Мельник Дарину, Ковалічук Анастасію, Мартинюк Софію, Срібну Катерину, які опанували майстерність ритміки на високому рівні. Основний

девіз в роботі: «Безмежна любов до дітей!» Тільки так можна наблизитись і досягнути високого рівня професійності у наший роботі.

– З чого починається народження танцю?

– Кожен танець народжується по-своєму, іноді чуєш музику і неодмінно хочеться зробити танець саме під неї. Іноді, спочатку зароджується ідея створення танцювальної постановки, манера виконання, а вже тоді під неї підбирається музика та рухи. Буває, що ідея була одна, а в результаті виходить зовсім інша постановка. Але завжди пріоритетним у творчому процесі є бажання самих дітей, адже вони розуміють і відчувають значно більше, ніж ми звички розуміти. Я прагну, щоб танцювальні заняття принесли користь і задоволення кожній дитині. Я більш ніж впевнена, що мистецтво хореографії допоможе моїм вихованкам стати великими людьми.

– У чому, на вашу думку, користь хореографічного мистецтва?

– Останнім часом мистецтво танцю посилює чільне місце в системі художньої освіти дошкільнят. Навчати свою доночку або сина у хореографічній студії нині модно і престижно.

– Яку б пораду дали дітям та їх батькам?

– Існує думка: чим раніше розпочати формування фізичних умінь, потрібних для хореографії, тим більшого успіху буде досягнуто. Ось головна порада. Адже здоров'я дитини залежить від фізичного та емоційного комфорту.

Інтерв'ю підготувала Юлія Лучковська

Мова – це глибина тисячоліть. М. Шумило

У СВІТЛІ ШКІЛЬНИХ ПОДІЙ

МОЛОДЬ ЗА ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ

3 12.10.2017 року у нашій школі проходила валеологічна акція «Молодь за здоровий спосіб життя».

Отже, коли йдеться про біль фізичний, треба говорити у мене болить (менш уживаною є форма мені болить); коли йдеться про біль у переносному значенні, слід говорити мені болить за (я вболіваю за).

Грамотне, багате мовлення – це вияв погва до людей, до народу, що творив і плекав її, а таким воно буде лише тоді, коли працювати із словниками, статтями, досліджувати її найпотаємніші закути... Треба активно розвивати своє мовлення: усно й письмово викладати думки, виправляти себе, перебудовувати сказане, шукати найкращі та найдоцільніші варіанти висловлювання.

Анна Андрійчук 9-Б кл.

радіогазети, озвучили яку учениці 9-Б класу Анна Андрійчук та Валентина Коваль.

Ми за здоровий спосіб життя, а отже – за здорову націю!

Анастасія Крупіцька

ДЕНЬ ЗАХИСНИКА УКРАЇНИ

14 жовтня 2017 року ми вітали чоловіків зі святом Дня захисника України.

Захист своєї Вітчизни від зазіхань з боку тих, хто час від часу намагається загрожувати державним засадам будь-якої країни – свята справа. Вона вимагає від людей сміливості, честі та відваги, дуже часто величезної самопожертви і колосальної самовіддачі.

День захисника України відзначається щорічно 14-го жовтня, в день одного з великих православних свят запорізьких козаків – «Козацька Покрова» («Покров Пресвятої Богородиці»).

З нагоди цього свята у нашій школі відбувся чудо-військовий концерт. На сцені виступив хор хлопчиків «Соколята», хореографічний ансамбль «Фантазія», вокальний ансамбль «Срібні дзвіночки».

Святкову програму організувала заступник директора школи з навчально-виховної роботи Смалюк Раїса Артемівна. Теплі й сердечні побажання висловила вона нашим захисникам. Проте найнесподіванішою окрасою святкового концерту став виступ військового оркестру Луцького прикордонного загону. В репертуарі волинських музикантів лунали патріотичні українські та народні пісні, сучасні мелодії та попурі.

Ми приєднуємося до привітань на адресу всіх захисників нашої Вітчизни! Бажаємо вам, чоловіки, благополуччя і сил, здоров'я і щастя! Мирного неба і смачного хліба!

ЛЮДИНА ТВОРИТЬ КУЛЬТУРУ, А КУЛЬТУРА – ЛЮДИНУ

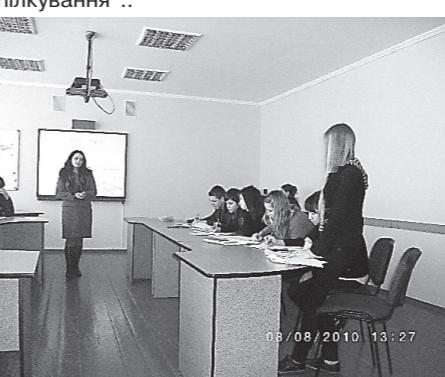
Людей в народ єднає тільки мова, бо в ній душа, а не самі слова. Все в світі починається із слова, є мова – значить нація жива.

В.Іващенко

Освіта, як феномен культури, повинна залучати тих, хто сьогодні вчиться, до нових умов життя в навколошньому світі, створювати умови до їхньої успішної адаптації, привчити їх надавати у житті пріоритет духовному.

Саме від школи значною мірою залежить, наскільки випускники будуть здатними прияти правила рішення в нестандартних ситуаціях, адаптованими до соціального середовища, умітимуть аналізувати власну діяльність.

Одним із способів формування життєвих компетентностей учнів є факультативи, гуртки... У нашій школі діє факультативний курс експериментального заняття «Культура ділового мовлення». Таким чином, діти вивчають правила ділового спілкування ..

Ділове спілкування – це усний і писемний мовленнєвий контакт між людьми, що пов'язані спільними інтересами та мають належні повноваження для встановлення відносин і вирішення проблемних питань. Це, власне кажучи, є практичне втілення розвитку соціальної та комунікативної компетенції насамперед.

На факультативному занятті учні опановують моделі оформлення ділової документації та їх варіанти, засвоюють різноманітні літературні норми української мови.

Основна мета заняття «Культура ділового мовлення» :

*формувати вміння і навички спілкування в усіх сферах громадського життя , додержанням етических норм.

Завдання курсу

*навчати вільно висловлювати думки

в різних життєвих ситуаціях; *ознайомити з етическими нормами спілкування;

*спираючись на власний соціальний досвід у виконанні ситуативних завдань;

*виховувати потребу вивчати рідну мову.

З цією метою учні виконують такі види роботи на експериментальних заняттях:

*усні повідомлення на лінгвістичні теми;

*підготовка і виголосення рефератів;

*заповнення таблиць, що вимагають узагальнення і систематизації вивченого матеріалу;

*складання пам'яток і порад;

*табличні діалоги;

*монологічні висловлювання та їх обговорення;

*рольові ігри;

*формульовання проблемних питань;

*редагування деформованих словосполучень і текстів;

*заповнення ділових паперів за поданими реквізитами;

*вправи на конструкування

ВОЛИНЬ ПИСЬМЕННА

**Я йду, як сніг, як сніг у серпні
і одним я цукор, а іншим, як сіль,
і так воно боляче і так нестерпно
коли сонце випалює і жене звідусіль.**

**I що ж я відю – така невчасна
наче твій навиворіт світер
...Я біла холодна прекрасна
Зустрічай свою Леді Вінтер**

Ольга Лясянок

Нещодавно учні нашої школи мали нагоду зустрітися та поспілкуватися з головою Волинської обласної організації Національної спілки письменників України Ольгою Лясянок та познайомитися із її новою книгою «Без іронії».

Організаторами зустрічі стали працівники бібліотеки Струк Раїса Іванівна та Стернічук Алла Василівна.

Ольга Лясянок народилася у Нововолинську, початкову освіту здобула у місцевому ліцеї. Студентські роки минали у Волинському державному університеті імені Лесі Українки, де здобула філологічну освіту. Нині волинянка – українська письменниця, активний член та очільниця НСПУ, працює редактором у Інтернет-виданні «Волинська правда», є керівником літературної студії «Лесин кудуб», головним редактором молодіжного журналу «Птаха». Проживає в Луцьку.

«Свої творчі кроки розпочала ще зі шкільних років» – поділилася спогадами про дитинство поетеса. Перші літературні спроби були опубліковані у волинській пресі та колективних збірниках. Шлях до визнання торувала неодноразовими участями у Всеукраїнських нарадах молодих літераторів, численними публікаціями у збірниках: «13x13», «Перевесло», «Дві тонні», «Дотик», у часописах: «Світязь», «Терен», «Світовид». Принагідно згадати, що молода письменниця - переможець Міжнародного літературного конкурсу «Гранослов», лауреат видавництва «Смолоскип», конкурсу «Просто так!».

Нині Ольга Лясянок має чим пишатися на літературній ниві, адже є авторкою збірок: «Босоніж у вінчість», «Трете бажання», «АНАЛОГІЯ», «Пошукники у скло», «Без іронії». І цей список ще далеко не весь.

Тож не дивно, що молода, успішна письменниця зуміла доторкнутися до юніх і допитливих сердець слухачів. Зустріч пройшла у формі захопливого та щирого діалогу між учасниками.

– Ольго Леонтіївно, чи потрібно сьогодні популяризувати українську поезію і я це робите Ви?

– Поезія, мабуть, ніколи не була надто популярною. Навіть тоді, коли поети збиралі величезні аудиторії, це була, на мою суб'єктивну думку, данина моді. А справжніх поціновувачів – одиниці, тих, які вміють почути і відчути поезію. У сучасних поетів є свої способи привернути увагу до власних віршів. Їх насправді багато: це слеми, виступи на фестивалях, акціях, відеопоезія та інше.

– У чому секрет довголіття літературної студії «Лесин кудуб»?

– Ця студія існує насправді уже 45 років (з гордістю каже поетеса). А дов-

галом, тішуся і книжкам, і новим публікаціям... Тим паче, якщо вони хоча б частково затребувані. Коли читаю вірші під час різноманітних акцій, приемно бачити серед слухачів тих, кого «торкається», зачіпає слово, а це завжди видно. Я – редактор часопису «Птаха», на сторінках якого друкуються для мене – це, в першу чергу, творчий обов'язок і свято душі.

– Ви – лауреатка багатьох місцевих та Всеукраїнських конкурсів. Наскільки вони можуть змінити подальшу долю автора?

– Вони певний час точно тішать самолюбство. Але, якщо серйозно, то конкурси є певним поштовхом, а завдяки деяким із них з'являються нові публікації, книжки. Прізвища лауреатів так чи інакше обговорюються у ЗМІ, творчих колах... Важкий шлях до успіху.

– Як, на Вашу думку, сучасна українська література впливає на читачів?

– Попри те, чого мене вчили у школі та в університеті, я чомусь переконана, що мистецтво за своєю суттю – не дидактичне. Але воно вміє просвітлювати. Вміє, можливо, очищати душу. Та головне – коли воно викликає емоції, «оживляє» людину. А відтак, якщо навіть на кілька хвилин чи годин, робить людину піднесеною.

– Поділіться досвідом. Що приносить Вам найбільше задоволення, коли спілкуєтесь зі своїми читачами в Інтернеті та у власних публікаціях?

– Важко відповісти однозначно. За-

барвистим і веселим. Думаю, що люди повинні бути життєрадісні і мислити «колошово», тоді досягнуть гармонії і взаєморозуміння з іншими, а також будуть «притягувати» успіх!

Поліщук Ольга: «На своїх картинах я часто зображую квіти. Вважаю, що саме вони – окраса нашого буденного життя, яке аж ніяк не повинне бути сирим і однотонним. Квіти потрібно дарувати людям обо-

в'язково, не залежно від дати чи подій. Таку «звичку» слід виробити ще й задля того, щоб просто порадувати когось, підтримати. А ще люблю малювати фантастичних істот: фей та крилатих коней (легасів). Саме вони є частиною моєї уяві про загадковій Всесвіт!».

Мельник Дарина: «Переконана, що головне у житті – це сім'я, родина... Тому й надихають мене мої рідні. Особливо легко творити тоді, коли стається якська пріменна подія. У своїх картинах стараюся передати радість, підкреслити почуття за допомогою кольорової палітри на полотні та загадковими мазками акварельних фарб, які передають найтончі відтінки настрою».

Можливо, вже сьогодні ми знайомі із майбутніми художницями!

Отже, творчість – це ключі, схеми, карти до вашої душі, це паролі до ваших мрій і страхів,

Олеся Соворшенко

– Мельник Дарина

– Поліщук Ольга

Мова зникає не тому, що її не вчать інші, а тому, що нею не говорять ті, хто її знає. Х.Арце

– Не кажи: «Я не вмію гарно малювати»... «У мене неприємний тембр голосу»... «Я не вмію гарно рухатись». Варто тільки розпочати! Прокладайте доріжки від своїх сердець, бо успіх – це клопотка праця і вічний пошук!

Олеся Соворшенко

– Не кажи: «Я не вмію гарно малювати»... «У мене неприємний тембр голосу»... «Я не вмію гарно рухатись». Варто тільки розпочати! Прокладайте доріжки від своїх сердець, бо успіх – це клопотка праця і вічний пошук!

Олеся Соворшенко

– Не кажи: «Я не вмію гарно малювати»... «У мене неприємний тембр голосу»... «Я не вмію гарно рухатись». Варто тільки розпочати! Прокладайте доріжки від своїх сердець, бо успіх – це клопотка праця і вічний пошук!

Олеся Соворшенко

– Не кажи: «Я не вмію гарно малювати»... «У мене неприємний тембр голосу»... «Я не вмію гарно рухатись». Варто тільки розпочати! Прокладайте доріжки від своїх сердець, бо успіх – це клопотка праця і вічний пошук!

Олеся Соворшенко

– Не кажи: «Я не вмію гарно малювати»... «У мене неприємний тембр голосу»... «Я не вмію гарно рухатись». Варто тільки розпочати! Прокладайте доріжки від своїх сердець, бо успіх – це клопотка праця і вічний пошук!

Олеся Соворшенко

– Не кажи: «Я не вмію гарно малювати»... «У мене неприємний тембр голосу»... «Я не вмію гарно рухатись». Варто тільки розпочати! Прокладайте доріжки від своїх сердець, бо успіх – це клопотка праця і вічний пошук!

Олеся Соворшенко

– Не кажи: «Я не вмію гарно малювати»... «У мене неприємний тембр голосу»... «Я не вмію гарно рухатись». Варто тільки розпочати! Прокладайте доріжки від своїх сердець, бо успіх – це клопотка праця і вічний пошук!

Олеся Соворшenko

– Не кажи: «Я не вмію гарно малювати»... «У мене неприємний тембр голосу»... «Я не вмію гарно рухатись». Варто тільки розпочати! Прокладайте доріжки від своїх сердець, бо успіх – це клопотка праця і вічний пошук!

Олеся Соворшenko

– Не кажи: «Я не вмію гарно малювати»... «У мене неприємний тембр голосу»... «Я не вмію гарно рухатись». Варто тільки розпочати! Прокладайте доріжки від своїх сердець, бо успіх – це клопотка праця і вічний пошук!

Олеся Соворшenko

– Не кажи: «Я не вмію гарно малювати»... «У мене неприємний тембр голосу»... «Я не вмію гарно рухатись». Варто тільки розпочати! Прокладайте доріжки від своїх сердець, бо успіх – це клопотка праця і вічний пошук!

Олеся Соворшenko

– Не кажи: «Я не вмію гарно малювати»... «У мене неприємний тембр голосу»... «Я не вмію гарно рухатись». Варто тільки розпочати! Прокладайте доріжки від своїх сердець, бо успіх – це клопотка праця і вічний пошук!

Олеся Соворшenko

– Не кажи: «Я не вмію гарно малювати»... «У мене неприємний тембр голосу»... «Я не вмію гарно рухатись». Варто тільки розпочати! Прокладайте доріжки від своїх сердець, бо успіх – це клопотка праця і вічний пошук!

Олеся Соворшenko

– Не кажи: «Я не вмію гарно малювати»... «У мене неприємний тембр голосу»... «Я не вмію гарно рухатись». Варто тільки розпочати! Прокладайте доріжки від своїх сердець, бо успіх – це клопотка праця і вічний пошук!

Олеся Соворшenko

– Не кажи: «Я не вмію гарно малювати»... «У мене неприємний тембр голосу»... «Я не вмію гарно рухатись». Варто тільки розпочати! Прокладайте доріжки від своїх сердець, бо успіх – це клопотка праця і вічний пошук!

Олеся Соворшenko

– Не кажи: «Я не вмію гарно малювати»... «У мене неприємний тембр голосу»... «Я не вмію гарно рухатись». Варто тільки розпочати! Прокладайте доріжки від своїх сердець, бо успіх – це клопотка праця і вічний пошук!

Олеся Соворшenko

– Не кажи: «Я не вмію гарно малювати»... «У мене неприємний тембр голосу»... «Я не вмію гарно рухатись». Варто тільки розпочати! Прокладайте доріжки від своїх сердець, бо успіх – це клопотка праця і вічний пошук!

Олеся Соворшenko

– Не кажи: «Я не вмію гарно малювати»... «У мене неприємний тембр голосу»... «Я не вмію гарно рухатись». Варто тільки розпочати! Прокладайте доріжки від своїх сердець, бо успіх – це клопотка праця і вічний пошук!

Олеся Соворшenko

– Не кажи: «Я не вмію гарно малювати»... «У мене неприємний тембр голосу»... «Я не вмію гарно рухатись». Варто тільки розпочати! Прокладайте доріжки від своїх сердець, бо успіх – це клопотка праця і вічний пошук!

Олеся Соворшenko

– Не кажи: «Я не вмію гарно малювати»... «У мене неприємний тембр голосу»... «Я не вмію гарно рухатись». Варто тільки розпочати! Прокладайте доріжки від своїх сердець, бо успіх – це клопотка праця і вічний пошук!

Олеся Соворшenko

– Не кажи: «Я не вмію гарно малювати»... «У мене неприємний тембр голосу»... «Я не вмію гарно рухатись». Варто тільки розпочати! Прокладайте доріжки від своїх сердець, бо успіх – це клопотка праця і вічний пошук!

Олеся Соворшenko

– Не кажи: «Я не вмію гарно малювати»... «У мене неприємний тембр голосу»... «Я не вмію гарно рухатись». Варто тільки розпочати! Прокладайте доріжки від своїх сердець, бо успіх – це клопотка праця і вічний пошук!

Олеся Соворшenko

– Не кажи: «Я не вмію гарно малювати»... «У мене неприємний тембр голосу»... «Я не вмію гарно рухатись». Варто тільки розпочати! Прокладайте доріжки від своїх сердець,